

opusdei.org

Prelato laiškas (2008 m. gegužė)

Gegužę vysk. Javier Echevarria kviečia malda prisiminti Dievo Motiną ir mokytis iš Jos kalbėtis su Kristumi.

2008-05-20

Mylimiausieji: tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Visuotinė Bažnyčia šiandien švenčia Viešpaties Žengimo į dangų šventę, kuri dėl kitų pastoracinių priežasčių kai kuriose vietose perkeliama į kitą sekmadienį. Kaip mums patardavo

mūsų Tėvas, susivienykime su
Apaštalais ir šventosiomis moterimis,
kurie yra šios paskutinės Jėzaus
Kristaus gyvenimo žemėje paslapties
liudininkai.

**„ Tikrai teisinga, kad visi angelai
ir šventųjų minios garbina,
šlovina ir aukština šventąjį
Kristaus žmogiškumą “** [1]. Norime
iš visos širdies prisidėti prie šio mūsų
Jėzaus aukštinimo, jaučiamės
paskatinti iš visų jėgų griebtis šios
mums suteiktos atpirkimo malonės ir
turėdami omeny, kad kaip ir tuos
Vienuolika, taip ir mus Jis gali išbarti
už netikėjimą [2], Jį meldžiame, kad
mums suteiktų naujo, antgamtiško
gyvenimo didybę.

Viešpats mus paliko. Iškeliavo į
dangų mums ruošti paskutinių rūmų;
ten sėdi Dievo Tėvo dešinėje ir kaip
kartojama liturgijoje, *gratia Capitis*,
galvos malonė atkeliauja į visas
Mistinio Kūno dalis. Prieš

iškeliaudamas Jis mus įpareigojo eiti po visą pasaulį, kad drąsiai, nebijodami, ką pasakys kiti, vedami tikėjimo ir optimizmo, skelbtume Jo mokymą [3].

Palyginti su mūsų jėgomis, ši užduotis akivaizdžiai per didelė: mes tokie menki tokiam didžiam darbui! Tačiau kokį saugumo jausmą mums teikia pažadas, kad Jis nepaliks mūsų vienu, kad mums atsiųs Šventąją Dvasią, kad iki pasaulio pabaigos būtume Jo liudytojai! [4] Kristaus įžengimas į Dangų kiekvienai ir kiekvienam yra didis iššūkis, ir didelis Dievo pasitikėjimas.

„Bet tu ir aš jaučiamės kaip našlaičiai: mums liūdna, ir mes einam pasiguosti Marijai“ [5]. Šiais žodžiais šv. Chosemarija baigia kalbėti apie antrąją Rožinio paslaptį. Tad raskime paguodą mūsų Motinoje, kad Jos dėka ištikimai,

labai ištikimai laikytumės pažado liudyti Kristų ir Jo mokymą.

Daugumoje pasaulio šalių gegužės mėnuo laikomas Marijos mėnesiu. Prisimenu, kaip kiekvienais metais tokiu metu šv. Chosemarija užsidegęs stengdavosi savo gyvenimui suteikti dar daugiau Marijos dvasios. Jau dabar imkime mąstyti, kokias gėles ateinančiomis savaitėmis aukosime Mūsų Motinai: kaip pamaldžiai garbinsime Jėzų, Jos taip mylimą Sūnų, ir Ją pačią; kaip aukosimės darbe, bendraudami su kitais, atlikdami šeimos, profesines ir visuomenines pareigas. Nors šie darbai mums ir atrodo nereikšmingi, atlikti su meile ir meilės vardan, ims skleisti *bonus odor Christi* [6], Kristaus malonų kvapą, kurį skleisti darbais yra pašauktas kiekvienas krikščionis, kad ir kiti pažintų ir pamiltų Jėzų. Ar jau apmąstei, kaip šiomis dienomis pagerbsi Mergele Mariją?

Gegužės mėnesį gausu Mergelės Marijos švenčių ir prisiminimų iš Opus Dei istorijos, kurie mums diena iš dienos padeda atgaivinti širdyse sūnų ir dukterų meilę. Šiomis eilutėmis jums norėčiau padėti ir aš.

Rytoj, gegužės 2-ąją, švenčiame pirmosios piligrimystės žygio jubiliejų, kurios šv. Chosemarija pradėjo gegužės piligrimystės paprotį. Jau prabėgo 73 metai, o kiek tūkstančių dukrų ir sūnų nuo to laiko visame pasaulyje aplankė savo Motiną Mariją, sekdami anuomet pramintais mūsų Tėvo takais!

Puoselėkime šią šeimynišką atmosferą, kurią šv. Chosemarija nuo pat pradžių įskiepijo, pradėdamas šią Opus Dei Marijos tradiciją. Po daugelio metų kalbėdamas apie 1935-ųjų gegužės 2-osios piligrimų kelionę, jis rašė: „**Toji piligrimystė nebuvo tokia, kokia būna paprastai. Ji nebuvo nei**

*triukšminga, nei masinė:
kelia vome trise. Gerbiu ir myliu
visas tas viešąsias pamaldumo
išraiškas, tačiau pats stengiuosi
Marijai paaukoti tokią pat meilę ir
užsidegimą ją lankydamas pats
vienas ar mažomis grupelėmis,
intymesnėj aplinkoj .“ [7]*

Mergelė Marija šitiek daug padeda savo vaikams! Dauguma Jos pagalbos atvejų žmonijos istorijoje lieka nepastebėta, tačiau Ji iš vidaus nušviečia jos sulaukusiųjų gyvenimą, suteikia jėgų tapti geresniems, įkvepia siekti sunkaus – tačiau pasiekiamo – tikslo susivienyti su Dievu ir tapti šventi. Paskutinę dieną paaiškės visa šios pagalbos ir maloningo atsako svarba. Stenkimės į visus įvykius ir aplinkybes žvelgti kaip mūsų Tėvas: **amžinybės akimis** .

Tačiau be viso to, Mūsų Motina negaili pagalbos ir žmonėms – nes

taip nori Dievas – ypač tais istorijos laikotarpiais, kai jos labiausiai reikia. Gvadalupe, Lurdas, Fatima ir kitos Bažnyčios pripažintos Marijos apsireiškimo vietos yra tik maža dalelė Marijos rūpesčio, kuriuo Ji apgaubia savo vargstančius vaikus; Ji kaip gera Motina visomis išgalėmis stengiasi pažadinti mūsų atgailą ir vesti mus pas Kristų, kad labiau suartėtume su Dievu.

Vieną iš šių apsireiškimų prisiminsime gegužės 13-ąją: pirmąjį Švenčiausiosios Mergelės apsireiškimą Fatimoje. Teskamba mūsų ausyse maldos, atsivertimo ir atgailos už nuodėmes žinia, kuri su tokia jėga veržiasi iš šios Marijos šventovės. Suprantama, ypač dėkojame Mergelei už tai, kad globodama Popiežių Joną Paulių per 1981 m. gegužės 13 d. pasikėsinimą išgelbėjo jam gyvybę; su dėkingumu minime ir tuos daugybę kartų, kai Šv. Chosemarija prieš Ją klaupdavosi

„*Capelinha*“ koplytėlėje, meldamas
jos motiniškos globos Bažnyčiai,
Opus Dei, visoms sieloms. Jis nuolat
kartodavo, kad toji vieta yra jo
užuovėja.

Paminėjau Lurdą – šiais metais
švenčiamos 150-osios apsireiškimų
metinės – ir prisiminiau tas
akimirkas, kai mūsų Įkūrėjas tame
Pirėnų kalnų kampelyje meldė mūsų
Motinos pagalbos. Meldžiu Jos, kad
visi Opus Dei tikintieji ir žmonės,
kuriuos paliečia mūsų apaštališka
veikla, puoselėtų užsidegimą kasdien
vis labiau mylėti Švenčiausiąją
Mergelę ir būti Jai atsidavę kaip šv.
Chosemarija.

Opus Dei pamaldumo Marijai
tradicijoje taip pat labai gyva Mūsų
Gvadalupės Motinos, taip glaudžiai
susijusios su Naujojo Pasaulio
evangelizacija, globa. Ateinančiomis
gegužės 16-24 dienomis prisiminsime
1970 m. šv. Chosemarijos noveną

Mergelei jos Bazilikoje Meksike, dėl kurios jis pirmą kartą išsiruošė į Amerikos žemyną. Man nusišypsojo laimė – ją laikau ypatinga Dievo malone – lydėti mūsų Tėvą maldoje už Bažnyčią ir už Opus Dei. Po daugelio metų, 1983 m. balandžio pabaigoje, grįžau į Gvadalupe, šįkart drauge su mylimiausiuoju tėvu Alvaro, padėkoti mūsų Mergelei, kad išklause karštą mūsų Tėvo maldą.

Iš tų dienų įvykių 1970-aisiais galime pasimokyti be galo daug. Šįkart jus kviečiu pasigėrėti mūsų Įkūrėjo didžiadvasiškumu. Labai aiškiai prisimenu paskutinę novenos dieną, gegužės 24-ąją. Kaip ir kasdien sukalbėjome tris Rožinio dalis. Prieš kalbant garbingąsias paslaptis, šv. Chosemarija mus paragino pasimelsti už viso pasaulio bėdas. Sulig mūsų Tėvo žodžiais prieš akis viena po kitos mums iškilo Europa, Azija, Afrika, Amerika ir Okeanija ir mes į palaimintosios Mergelės rankas

atidavėm milijonų žemės žmonių
bėdas, rūpesčius ir troškimus.
Siekime Jos pavyzdžiu Jėzaus
Kristaus išganymo vaisius skleisti
visur ir visiems.

Gegužės 31-oji taip pat mūsų Motinos
šventė. Kai tik arkangelas Gabrielius
Marijai apreiškė Krikštytojo gimimą,
ji „*atsikėlusi skubiai iškeliavo į
Judėjos kalnyno miestą. Ji nuėjo į
Zacharijo namus ir pasveikino
Elžbietą*“ [8]. Jūsų vaizduotėje jau
iškilusi ši scena, kurią kiekvieną
dieną apmąstome kalbėdami antrąją
džiaugsmingąją Rožinio paslaptį:
apie Marijos apsilankymą, apie
Elžbietos žodžius, apie iščiose
suspurdėjusį Krikštytoją... Marija
savo pusseserės namuose išgyveno
tris mėnesius ir padėjo jai viskuo,
kuo tik galėjo. Koks didis Marijos
buvimas šalia! Šv. Ambraziejus rašo:
„*Jei vien įžengusios [į tuos namus]
Marijos pasirodymas buvo toks
galingas, kad jai pasisveikinus*

motinos iščiose suspurdėjo kūdikis, o jo motina tapo kupina Šventosios Dvasios, ko vertas Marijos buvimas šalia šitiek laiko? “ [9]

Šiuos Bažnyčios Tėvo ir Mokytojo žodžius galime taikyti ir aukodamiesi Viešpačiui. Jei stengsimės kuo labiau priartėti prie Švenčiausios Mergelės ne tik gegužę, bet ir visados, kiek malonių pasipils ant mūsų sielų! Tarp jų ir didis džiaugsmas jaustis Dievo draugais ir vaikais.

Kiekvieną mūsų dieną lydinti Mergelė jas paverčia geriausia maldos mokykla. Prieš kelis mėnesius tą teigė ir Popiežius Benediktas XVI. „Šv. Lukas mums dukart sako, kad Marija „įsiminė visus šiuos žodžius, dėdamasi juos širdin“ (Lk 2,19; plg. 2,51). Ji buvo užmezgusi glaudų ryšį su Dievu, gyveno pagal jo Žodį, o Dievas su Ja kalbėjo per įvairius ženklus.

Magnificat yra šventojo Rašto žodžių „pamatas“, mums rodantis, kaip Marija nuolat gyveno pagal Dievo žodį, taigi ir su pačiu Dievu (...). Išmokime iš Marijos patys kalbėtis su Viešpačiu, savo gyvenime bei širdyje garbindami ir saugodami Dievo žodį, kad jis taptų tikriausiu kiekvieno dvasios penu. Šitaip pati dieviškoji Marija mus moko maldos .“ [10]

Baigdamas noriu jūsų paprašyti, kad melstumėtės už Opus Dei tikinčiuosius, kurie gegužės 24 d. Romoje taps kunigais. Tegu Viešpats kartu su savo Švenčiausiąja Motina jiems suteikia šventumo, išminties ir džiaugsmo.

Praėjusį mėnesį buvau išvykęs į dvi šalis – į Angliją ir į Austriją – padrąsinti Prelatūros tikinčiųjų ir rėmėjų testuoti savo apaštališką veiklą ir tarnystę Bažnyčiai. Atmindamas mūsų Tėvą ir tėvą Alvaro, nuvykau pasimelsti Mūsų Motinai iš Vilesdeno

Londonė ir Marijai Potšo Vienoje.
Šiose vietovėse – kaip ir Aparesidoje
(Brazilijoje), Luchane (Argentinoje),
Lo Vaskese (Čilėje) ir kitose – šv.
Chosemarija visą Opus Dei atidavė į
Mergelės rankas. Išmokime sekti šiuo
saugios užuovėjos keliu.

Vienoje, tęsdamas 1955-aisiais
pradėtą šv. Chosemarijos maldą,
kreipiausi į Mariją *Stella Orientis*,
Rytų Žvaigždę, prašydamas globoti
apaštališką veiklą, kurią vykdome ne
vienoje Centrinės ir Rytų Europos
šalyje, kadaise supančiotoje
komunizmo, ir tose, kur mūsų dar tik
laukia: Rumunijoje, Bulgarijoje,
Ukrainoje, Baltarusijoje... Ar lydėsi
visus tuos, kurie visame pasaulyje
per piligrimystę meldžiasi mūsų
Motinai? Ką pasakytum savo
aplinkiniams apie Mergelės didybę ir
maldavimo visagalybę? Ar apmąstei,
kaip su didesne meile žvelgti į Jos
atvaizdus? Ar nuolankiai sukalbi
visas Rožinio „Sveika Marija“?

Šiandien, gegužės 1-ąją, kaip visada minima šv. Juozapo Darbininko šventė. Meldžiu šventąjį Patriarchą, kad mus išmokytų ateinančiomis savaitėmis ir visados apdovanoti meilės veiksmais jo skaisčiąją Žmoną.

Su meile jus laimina

Jūsų Tėvas

+ Javier

Roma, 2008 m. gegužės 1 d.

[1] Šv. Chosemarija, *Šventas Rožinis*, II garbingoji paslaptis.

[2] Plg. Mk 16, 14.

[3] Plg. Mt 28, 19-20; Mk 16,15.

[4] Plg. Jn 14, 15-18; Mt 28,20.

[5] Šv. Chosemarija, *Šventas Rožinis*, II garbingoji paslaptis.

[6] 2 Kor 2, 15.

[7] Šv. Chosemarija, *Es Cristo que pasa*, nr. 139.

[8] Lk 1, 39-40.

[9] Šv. Ambraziejus, *Evangelijos pagal šv. Luką dvasinis komentaras*, 2, 29.

[10] Benediktas XVI, *Susitikimas su kunigais Romoje*, 2007\02\22.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-laiskas-2008-m-
geguze/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-laiskas-2008-m-geguze/) (2026-03-04)